

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **O2 Czech Republic a.s.**
sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha
zastoupen JUDr. Ing. Petrem Přecechtělem, advokátem
sídlem Klimentská 1207/10, Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 20.11.2020, č.j. ÚOHS-37101/2020/310/MCe, sp. zn. ÚOHS-R0198/2020/IN,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 20.11.2020, č.j. ÚOHS-37101/2020/310/MCe, sp. zn. ÚOHS-R0198/2020/IN, kterým předseda žalovaného zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2020, č.j. ÚOHS-32386/2020/130/JDa, sp. zn. ÚOHS-V0166/2020/IN, jímž byla podle § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), odmítnuta žádost Mgr. Ing. Martina Lukáše, advokáta Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář, sídlem Na Florenci 2116/15, Praha, o poskytnutí informací – znaleckého posudku č. 3193-141/2018 znaleckého ústavu Grant Thornton Valuations, a.s., sídlem Jindřišská 937/16, Praha, který je součástí správního spisu sp. zn. S109/2011/DP, s tím, že se jedná o informace, jejichž poskytování upravuje zvláštní zákon.
2. Žalovaný v uvedeném rozhodnutí ze dne 15.10.2020, č.j. ÚOHS-32386/2020/130/JDa, sp. zn. ÚOHS-V0166/2020/IN, dovedl, že požadovaný znalecký posudek obsahuje informace, jejichž poskytování upravuje § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“).

Právní úprava institutu nahlížení do spisu je dle žalovaného projevem zásady nevěřejnosti správního řízení, neboť stanoví, že informace obsažené ve správním spisu mohou být zpřístupněny pouze osobám vyjmenovaným v § 38 správního řádu. Správní řád představuje zvláštní zákon ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., který upravuje poskytování informací obsažených ve správním spisu, a z tohoto důvodu se na poskytování informací tvořících obsah správního spisu zákon č. 106/1999 Sb. nepoužije.

3. Předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí s uvedeným závěrem nesouhlasil, neboť žadatel nepožadoval nahlédnout do správního spisu, ale požadoval konkrétní dokument, a to výslovně v režimu zákona č. 106/1999 Sb., k jehož poskytnutí mu svědčí dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu úžeji pojaté právo na informace. Žalovaný měl přezkoumat, zda požadovaná informace nenaplnuje některou z výjimek z poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., a pokud by tomu tak nebylo, musí anonymizovat veškeré citlivé údaje v požadované informaci a následně ji žadateli poskytnout.
4. Žalobce namítá, že žalovaný při posuzování žádosti ignoroval postavení žalobce coby účastníka řízení a jeho procesní práva. Žalovaný zcela opomenul, že žalobce měl v řízení o žádosti postavení účastníka, neboť posudek nejen vzešel z původního řízení, jehož byl žalobce jediným účastníkem, ale obsahuje také množství citlivých informací, včetně obchodního tajemství, týkajících se žalobce a průběhu původního řízení. Žalovaný však vedl řízení zcela bez žalobcova vědomí a bez toho, aby žalobci umožnil uplatňovat příslušná procesní práva, zejména právo vyjádřit se k žádosti a jednotlivým rozhodnutím žalovaného. Žalovaný přitom procesní práva žalobce nerespektuje ani poté, co jej žalobce na tuto zásadní vadu řízení o žádosti upozornil. Napadené rozhodnutí je současně věcně nesprávné.
5. Žalobce namítá, že je k podání žaloby aktivně legitimován, přičemž napadené rozhodnutí představuje rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Dle zákona č. 106/1999 Sb. po vrácení věci správním orgánem druhého stupně prvostupňový orgán, v případě kladného vyřízení žádosti, již nevydává rozhodnutí, proti kterému by bylo možné uplatňovat opravné prostředky, ale pouze požadovanou informaci žadateli fakticky poskytne. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 11.10.2013, č.j. 7 As 4/2013-81, a ze dne 29.10.2015, č.j. 9 As 154/2015-49) pro tyto případy plyne, že žaloba proti zrušujícímu rozhodnutí druhostupňového správního orgánu ve věci žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. je přípustná. Osoba, jíž se informace týká nebo která může být poskytnutím požadované informace dotčena, je přímo účastníkem správního řízení a disponuje veškerými procesními právy podle správního řádu a má možnost podat proti rozhodnutí správního orgánu žalobu podle § 65 a násl. s.ř.s.
6. Podle žalobce je nesprávným a neúplným závěr žalovaného, že pokud žadatel požádal o konkrétně vymezenou informaci, není podle judikatury Nejvyššího správního soudu aplikovatelná výjimka stanovená v § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. a žádost proto nelze odmítnout s odůvodněním, že na poskytování informací ze správního spisu dopadá právní úprava nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu a že žalovaný musí žadateli požadovaný posudek poskytnout, pokud nezjistí naplnění některé z výjimek stanovených přímo v zákoně č. 106/1999 Sb. Správní řád a zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „zákon č. 143/2001 Sb.“), obsahují komplexní úpravu poskytování informací ze správních spisů vedených žalovaným v řízeních podle zákona č. 143/2001 Sb., k čemuž žalobce odkazuje mj. na § 24 zákona č. 143/2001 Sb.
7. Dále žalobce namítá, že žádostí je obcházeno odmítnutí žádosti o nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu ve stejné věci; žádost představuje zneužití práva na informace podle zákona č. 106/1999 Sb. Podle žalobce je nepochybné, že žadatel nežádá posudek pro sebe, ale pro společnost VOLNÝ, a.s., a to ke stejnému účelu, pro který společnost VOLNÝ, a.s. požadovala posudek prostřednictvím své žádosti o nahlížení. Posudek obsahuje informace, které nelze podle

zákona č. 106/1999 Sb. poskytnout, neboť obsahuje obchodní tajemství a další důvěrné informace, ale i důkazní materiál získaný a použitý žalovaným v rámci původního řízení vedeného o správním deliktu, které je svou povahou velmi blízké trestnímu soudnímu řízení.

8. K návrhu na vydání předběžného opatření žalobce mj. uvedl, že mu hrozí vznik vážné újmy v podobě zpřístupnění posudku a v něm obsažených citlivých informací týkajících se žalobce a původního řízení. Hrozící újma je potom znásobena tím, že posudek bude prostřednictvím žadatele zpřístupněn konkurentovi žalobce – společnosti VOLNÝ, a.s. Předběžným opatřením je potřeba zabránit žalovanému v poskytování jakýchkoli informací ze správního spisu i s ním souvisejících spisů, kterých by se domáhala jakákoli třetí osoba, a to do rozhodnutí soudu o žalobě, ze kterého vyplyne, jakým způsobem by měl žalovaný k projednávání žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. přistupovat.
9. K návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobce uvedl, že mu hrozí vážná újma spočívající v tom, že žalovaný bude postupovat v souladu se závazným právním názorem vyjádřeným v napadené rozhodnutí a poskytne posudek žadateli, čímž dojde ke vzniku nevratné újmy na jeho straně. Na straně jiných osob přitom nehrozí prakticky žádná újma. Současně nehrozí ohrožení veřejného zájmu.
10. Žalovaný v rámci svého vyjádření k žalobě uvedl, že přípisem ze dne 17.12.2020, č.j. ÚOHS-40664/2020/130/JDa, byl znalecký posudek žadateli poskytnut v anonymizované verzi, přičemž žalovaný vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí ze dne 17.12.2020, č.j. ÚOHS-40763/2020/130/JDa, zdůvodňující neposkytnutí části znaleckého posudku, které obsahovaly obchodní tajemství, jež se dle § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. neposkytuje. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu pro nepřijatelnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl, neboť napadené rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. a je tak vyloučeno z přezkumu ve správním soudnictví. K návrhu na vydání předběžného opatření uvedl, že není splněna jedna z podmínek dle § 38 s.ř.s., podle které je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu; jelikož byl znalecký posudek žadateli poskytnut, je žalobcův návrh na vydání předběžného opatření bezpředmětný. Stejný závěr platí také pro návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
11. Předtím, než se zdejší soud mohl zabývat žalobou věcně, musel vyřešit otázku přípustnosti žaloby.
12. Pro posouzení otázky přípustnosti žaloby je v projednávané věci klíčové, zda žalobce požaduje přezkoumat akt, který lze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.
13. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřijatelný.
14. Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
15. Podle § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
16. Obecně platí, že v případě, že bylo odvolacím správním orgánem zrušeno správní rozhodnutí a věc vrácena prvostupňovému správnímu orgánu k dalšímu řízení, nejedná se o konečné rozhodnutí ve věci samé, tedy o rozhodnutí, kterým by se zakládala, měnila, rušila či závazně určovala práva a povinnosti ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., když se nejedná o konečné rozhodnutí ve věci (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2010, č.j. 9 As 30/2010-219, či

ze dne 2.2.2015, č.j. 8 As 98/2014-47). Dojde pouze k tomu, že se věc vrátí do stádia řízení v prvním stupni, kde bude opětovně projednána.

17. Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. však představuje poněkud odlišnou situaci, neboť na kladné rozhodnutí o poskytnutí informací se nevztahují předpisy o správním řízení. Při poskytování informací se informace poskytne faktickým úkonem; v opačném případě je vydáno rozhodnutí o tom, že se poskytnutí odpírá, tak jak tomu bylo i v nyní projednávané věci v případě prvostupňového rozhodnutí. Jak ostatně plyne z žalobcem odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11.10.2013, č.j. 7 As 4/2013-81, „...podle zákona o svobodném přístupu k informacím se na kladné rozhodnutí o poskytnutí informací nevztahují předpisy o správním řízení. V praxi to znamená, že ministerstvo, které je napadeným správním rozhodnutím zavázáno informaci poskytnout, žádné správní řízení nepovede a nebude vydávat žádné rozhodnutí, proti němuž by bylo možno se bránit, ale přímo informaci poskytne. V takovém případě nebude již stěžovatelka aktivně legitimována ke podání žaloby podle ust. § 65 s. ř. s., ale měla by pouze možnost podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem ve smyslu ust. § 82 s. ř. s. S ohledem na to, že stěžovatelka považuje předmětné informace za své obchodní tajemství, nebude však mít v okamžiku poskytnutí těchto informací povinným subjektem takto podaná žaloba pro stěžovatelku zřejmě již žádný praktický význam“.
18. Z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11.10.2013, č.j. 7 As 4/2013-81, vychází taktéž další žalobcem odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, a to rozsudek ze dne 29.10.2015, č.j. 9 As 154/2015-49, podle něhož „...ani zmíněné rozhodnutí o rozkladu proti rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace se v daném ohledu neodlišuje od jiných rozhodnutí o odvolání, která ruší napadená rozhodnutí a věc vrací k dalšímu projednání. Ani uvedené však nemůže vést k odmítnutí žaloby, kterou podala osoba dotčená poskytnutím informace proti rozhodnutí o odvolání (rozkladu), jímž bylo zrušeno rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace. Důvodem je zájem na efektivní soudní ochraně, jak jej popsal sedmý senát Nejvyššího správního soudu v části svého rozhodnutí citovaného v bodě [17] shora, kde je reflektována asymetrická úprava poskytování informací spočívající v tom, že se informace buď poskytne faktickým úkonem, nebo se o odepření jejího poskytnutí vydá správní rozhodnutí. Bez významu v dané souvislosti taktéž není, že žalovaný ve svém rozhodnutí negoval věcné důvody, na kterých bylo založeno odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, čímž zavazoval Krajský úřad Ústeckého kraje“.
19. V nyní projednávané věci jsou tedy podstatné důvody, pro které předseda žalovaného prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.
20. Předseda žalovaného předně nezavázal žalovaného, aby požadovanou informaci žadateli poskytl. Předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí uvedl, že „Úřad měl přezkoumat, zda požadovaná informace nenaplníuje některou z výjimek z poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Pokud by tomu tak nebylo, musí Úřad anonymizovat veškeré citlivé údaje v požadované informaci a následně ji žadateli poskytnout“. Z napadeného rozhodnutí je tedy zřejmé, že žadatel žádal o informaci v režimu zákona č. 106/1999 Sb. a podle tohoto předpisu měla být jeho žádost posouzena, nicméně žalovaný chybně odmítl předmětnou informaci poskytnout s odkazem na úpravu nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu. Samotným nárokem žadatele na poskytnutí informace se tedy předseda žalovaného nezabýval; neposuzoval, zda na ni má žadatel nárok či nikoliv a v jakém rozsahu.
21. Pokud žalobce argumentuje tak, že žalovaný informaci žadateli poskytne, tak podle zdejšího soudu má žalobce možnost brojit proti takovému postupu žalovaného zásahovou žalobou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.10.2015, č.j. 9 As 154/2015-49, a v něm odkazovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10.2014, č.j. 8 As 55/2012-62, č. 3155/2015 Sb. NSS; dále také kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2014, č.j. 1 As 189/2014-50, č. 3185/2015 Sb. NSS). Nicméně z napadeného rozhodnutí neplyne, jak má žalovaný o žádosti v rámci nového projednání rozhodnout, resp. neplyne z něj, že má informaci poskytnout; z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný by měl o žádosti rozhodovat zcela nově (tuto měl posoudit dle zákona č. 106/1999 Sb.), kdy informaci

buď může fakticky poskytnout, anebo rozhodnout o tom, že ji neposkytne, tedy žádost odmítnout.

22. Rozhodující pro přípustnost žaloby je tedy to, jak má podle odvolacího orgánu povinný subjekt dále postupovat poté, co jeho původní rozhodnutí o odmítnutí poskytnout informaci bylo zrušeno. Pokud odvolací orgán ukládá povinnost informace poskytnout, pak je nutné možnost soudního přezkumu připustit. V případě napadeného rozhodnutí se však o takové rozhodnutí nejedná a nejedná se tak ani o rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s.ř.s.
23. Pokud žalobce namítá, že předseda žalovaného omezil nemožnost poskytnutí informací žalovaným pouze výjimkami uvedenými přímo v zákoně č. 106/1999 Sb. a nezohlednil komplexní úpravu poskytování informací ze správních spisů vedených žalovaným v řízení podle zákona č. 143/2001 Sb., která je upravena ve správním řádu a zákoně č. 143/2001 Sb., tak ze závěrů předsedy žalovaného nelze dovozovat, že by žalovaný neměl při posuzování žádosti zohledňovat a respektovat všechna zákonná omezení při poskytování informací. Ani tato námitka tak nespovídá tomu, že by napadené rozhodnutí bylo rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. a že by jím bylo závazně určeno, že má žalovaný žádosti vyhovět a požadovanou informaci bez dalšího poskytnout.
24. Namítá-li žalobce, že žalovaný ignoroval procesní postavení žalobce coby účastníka řízení o žádosti, tak v nynější situaci je podstatné pouze to, že předseda žalovaného v této fázi řízení přímo neuložil poskytnutí informace. Je však nepochybné, že žalovaný je v rámci postupu ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. povinen žalobce s přihlédnutím k § 4 odst. 4 správního řádu vyrozumět o tom, že požadovaná informace bude poskytnuta, aby se případně žalobce mohl k takovému postupu vyjádřit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2014, č.j. 1 As 189/2014-50, č. 3185/2015 Sb. NSS, či žalobcem odkazovaný rozsudek ze dne 30.6.2015, č.j. 7 As 49/2015-57).
25. Pokud jde o námitku, že žádost o informace měla být posouzena jako žádost o nahlížení do správního spisu, kdy žadatel se snažil právní úpravu nahlížení do správního spisu prostřednictvím žádosti o informace obejít, tak je-li žaloba nepřijatelná, neboť se v dané věci nejedná o rozhodnutí podle § 65 s.ř.s., zdejší soud se uvedenou otázkou nezabýval.
26. Nicméně obiter dictum zdejší soud ve shodě se žalovaným uvádí, že dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že přestože § 38 správního řádu upravující problematiku nahlížení do správního spisu lze v obecné rovině podřadit pod pojem „zvláštní zákon“ ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., s tím, že nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu je komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, je nutné rozlišovat mezi poskytováním blíže neurčeného (žadatelem nekonkretizovaného) okruhu informací a poskytováním konkrétních informací specifikovaných v žádosti; první kategorie spadá pod režim § 38 správního řádu, v druhém případě se postupuje dle zákona č. 106/1999 Sb. (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11.8.2009, č.j. 1 As 51/2009-106, ze dne č.j. 3 As 193/2014-37, či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23.1.2019, č.j. 31 A 69/2014-41). V nyní projednávané věci žadatel žádal o jeden konkrétní dokument (posudek) ze správního spisu.
27. Vzhledem k výše uvedenému podle zdejšího soudu napadené rozhodnutí nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Proto se zdejší soud ani nezabýval dalšími žalobcem uplatněnými námitkami, a žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s § 70 písm. a) s.ř.s. odmítl.
28. Jelikož zdejší soud žalobu pro nepřijatelnost odmítl a touto se věcně nezabýval, nepostupoval ani podle § 34 odst. 2 s.ř.s. a tedy nevyzýval žadatele o informace k uplatnění práva osoby zúčastněné na řízení.

29. O návrhu na vydání předběžného opatření a přiznání odkladného účinku již soud nerozhodoval, neboť žaloba byla odmítnuta.
30. Byla-li žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá podle § 60 odst. 3 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. ledna 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu